

عنوان مقاله:

بررسی ویژگی های فضای معماری ایران در دوران اسلامی از قرن هفتم تا دهم با تکیه بر منابع تاریخی

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی متن‌پژوهی ادبی نگاهی تازه به متون حماسی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 39

نویسندگان:

محمود اشعاری - عضو هیات علمی گروه کارشناسی ارشد صنایع دستی دانشگاه علم و هنر یزد

مژگان عرب صادق آبادی - دانشجو ارشد صنایع دستی علم هنر یزد

خلاصه مقاله:

معماری در جهان اسلام یکی از بزرگترین جلوه های ظهور یک حقیقت هنری در کالبد مادی به شمار می رود. از لحاظ تاریخی معماری اولین هنر به شمار می آید. معماری اسلامی به عنوان یکی از موفق ترین شیوه های معماری در تاریخ معماری جهان قابل بازشناسی است. در یک نگاه جامع نگر می توان پیوستاری ارزشمند و پویا را در بناهای اسلامی بازشناسی کرد، که موجب شده تمامی آنها در قالبی واحد با عنوان معماری اسلامی درکنار یکدیگر قرار گیرند. در این پژوهش با شناخت وضعیت معماری ایران در قرن هفتم تا دهم بر اساس منابع مکتوب (زبدۀ التواریخ، ظفرنامه، حبیب السیر) می پردازیم. نتایج پژوهشی بیانگر این است که علی رغم کمبود آثار مرتبط با معماری در دوره مذکور ما توانستیم واژه های بسیاری که مرتبط با معماری است ردیابی کنیم. در این پژوهش با استفاده از رویکرد تاریخی-تحلیلی و شیوه ی گردآوری اطلاعات به روش کتابخانه ای مورد بررسی قرار می گیرد. به طور کلی هدف از انجام این پژوهش، ضمن بررسی فضایی معماری دوران اسلامی و همچنین آشنای با معماری در هر دوره به بررسی ویژگی ها و خصوصیات آنها می پردازیم.

کلمات کلیدی:

معماری ایران، اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/978280>

